

De zeven medailles van ome Karel

door Lidwien Verstraaten-Jansen

In december 2017 komt Jannie van Dijk (66) in de heemkamer. Zij woont sinds 1973 in Canada en is met vakantie in Nederland. Ze komt een klein doosje brengen met daarin zeven medailles van haar overleden oom Karel Verhofstad. Deze medailles zijn in het verleden door Karel gekregen bij verschillende fietsevenementen waaraan hij heeft deelgenomen.

Foto 1. De 7 medailles: van Boekel naar Canada en weer terug.

De eerste is een rechthoekige medaille, gekregen in 1934, met een blauw-wit lintje en met het

opschrift 'E.B.V.T. 80 km fietstocht 1934 Brabant-Gelderland' en een fietser.

De tweede is een kleine ronde met een rood-wit lintje met op de ene kant een fietser en op de andere kant '24 uursrit W.C.L.Buitenlust Helmond 19-20 juni '37'. Voor deze rit krijgt Karel ook nog een stervormige medaille met opdruk '24 uurs-rit W.C.B.L. Helmond 19-20-06-'37 ectra pr.' en op de achterkant zijn naam 'C.M. Verhofstad Boekel'.

De vierde medaille is voor een tocht van 125 km; op de voorkant het portret van Lord Baden-Powell, de achterkant heeft als opdruk een prachtig oud zeilschip (een verwijzing naar de zeeverkenner) en de tekst 'Wereld-Jamboree Nederland 1937 D.G.T. 125 km'.

De medaille met het Raadhuis van Helmond en een rood-wit lint krijgt Karel ter gelegenheid van een 110 km lange veiligheidsrit op 15 aug. 1937. De kleine zilverkleurige medaille met fietser en route-tekening is ontvangen van vereniging Buitenlust in Helmond voor een 24-uursrit op 2-3 juli 1938. Voor deze rit krijgt hij weer een extra prijs met op de voorkant een afbeelding van, waarschijnlijk, een Griekse godin met een achtergrond van olijftakken en een papierrol in haar hand en op de achterkant de tekst: 'Aangeb. door: den heer: J. Vermeulen official Ford-dealer Helmond'.

Foto 2. Jannie van Dijk (zittend, links) met broer en zus op bezoek in de Heemkamer.

Karel Verhofstad en de 24-uursritten

Karel Verhofstad werd op 07-05-1911 geboren, woonde zijn hele leven in Boekel en overleed op 04-06-1986 in Veghel. Op jonge leeftijd kreeg hij tijdens een grote epidemie, evenals een jonger zusje, kinderverlamming. Beide benen waren verlamd. De toenmalige smid Verbruggen construeerde voor hem een heel bijzondere fiets, waardoor Karel zich kon voortbewegen en daar zelfs een expert in werd. Met zijn handicap werd hij lid van de rijwielvereniging 'Buitenlust' in Helmond. Ook werd hij in 1931 lid van fanfare en drumband 'Eendracht maakt macht' in Boekel en ging ook mee als er een optreden was. Zijn bassaxofoon rustte dan op de fiets en met zijn krukken hield hij het geheel in evenwicht en kon zo meespelen. In 1985 werd hij onderscheiden als erelid van E.M.M. Karel was een bekende persoon in het dorp, je kon hem overal tegen komen met zijn heel bijzondere fiets. Ondanks zijn handicap ondernam hij verschillende reizen naar Lourdes en hij bracht zelfs een bezoek aan zijn nichtje Jannie in Toronto.

De fietstochten die hij ondernam zijn bijzonder. De vijfde wereldjamboree vond plaats in 1937 in Nederland in de plaats Vogelenzang. Er werd een 'jamboree-stad' gebouwd door de ruim achtentwintig duizend padvindsters en leiders. Het station van Vogelenzang moest met extra perrons aangepast worden en werd heropend door koningin Wilhelmina en Lord Baden-Powell. Zij openden ook samen de jamboree. Vierenvijftig landen namen deel aan deze bijeenkomst, waarbij ieder land zijn eigen cultuur, gebruiken

en voorwerpen kon laten zien. Ook prinses Juliana en prins Bernard bezochten de jamboree. Er waren allerlei demonstraties en sportwedstrijden. Tijdens deze jamboree nam de oprichter Lord Baden-Powell afscheid van de padvinderij. Omdat het een wereldgebeuren was zijn er speciale postzegels, kranten en een gedenkboek uitgegeven. Door heel Nederland werden ook diverse sportwedstrijden georganiseerd ter gelegenheid van dit wereldgebeuren. Het is bewonderenswaardig hoe Karel aan deze fietstochten heeft kunnen deelnemen. Zijn medailles zijn bijzonder en verdienen dan ook een plaats in de heemkamer.

Foto 3. Karel op bezoek bij nichtje Jannie in Canada.

De brief van Jannie

Ik wil graag weten hoe deze medailles in Canada terecht zijn gekomen, dus stuur ik Jannie van Dijk een brief, om te vragen of zij mij er wat meer over kan vertellen. Ik krijg antwoord per e-mail. Ik laat Jannie zelf vertellen wie zij is en hoe zij deze medailles gekregen heeft.

Mijn opa was Frans Verhofstad (de schoenmaker) en mijn oma Johanna Verhofstad-Bevers. Mijn moeder was Anneke Verhofstad en zij trouwde op 07-11-1950 met mijn vader Jan van Dijk en ze gingen bij ons pap zijn zus in Eindhoven inwonen omdat ons pap daar werkte en wachtte op een woning.

Ik werd geboren op 23-12-1951. Toen ons pap zijn zus in verwachting raakte was er niet genoeg plaats voor iedereen en ons mam ging met mij terug naar Boekel. Ons pap kwam weekends naar Boekel. Ik ben tot mijn twee jaar in het ouderlijke huis aan de Bernhardstraat opgegroeid en waarschijnlijk heeft het daarom altijd een speciaal plekje gehad. Toen kregen mijn ouders eindelijk een huis in Eindhoven.

Ik had een speciale band met mijn opa. Ik was zes jaar toen hij overleed. Ik zie nog helder zijn kist in de gang staan en dat ik opgetild werd om opa nog een keer te mogen zien. De (klein)kinderen mochten niet mee naar het kerkhof. We kregen

centjes om naar de snoepwinkel te gaan. Ik vond dat niet fijn want ik hield veel van mijn opa en wilde mee. Heb als kind veel tijd doorgebracht in opa's werkhuis; spijkertjes oprapen en ze weer in de juiste bakjes leggen. Het rook daar zo heerlijk naar leer.

Toen mijn ouders nog leefden kwam ik bijna elk jaar naar huis (Eindhoven) en natuurlijk gingen we dan ook naar Boekel naar oma, ome Grad en ome Karel die toen nog in de Bernhardstraat woonden. Op een keer hadden we het over vroeger, zijn trips naar Lourdes, de familie en zijn leven zonder het gebruik van zijn benen en dat dat best moeilijk voor hem zal zijn geweest. Toen draaide hij zich om in zijn stoel en pakte een doosje met de medailles uit het kastje achter hem. Hij zei "Je mag ze hebben Jannie als je wilt". Ja, wat zeg je dan? Hij had geen kinderen dus ik nam ze aan. Jaren later hoorde ik dat zijn fiets in een museum stond en dacht, dat is de juiste plaats voor zijn medailles; al heeft het nog vele jaren geduurd voordat het er van kwam.

Weet je, ome Karel kon nogal knorrig zijn, en dat was niet altijd leuk voor iedereen, maar hij heeft het niet gemakkelijk gehad. Ik ben blij dat de medailles nu op de juiste plaats zijn en als hij het wist,

denk ik dat hij trots zou zijn dat zoveel mensen zijn medailles kunnen zien. Ik heb mijn best en plicht gedaan en dat voelt goed!

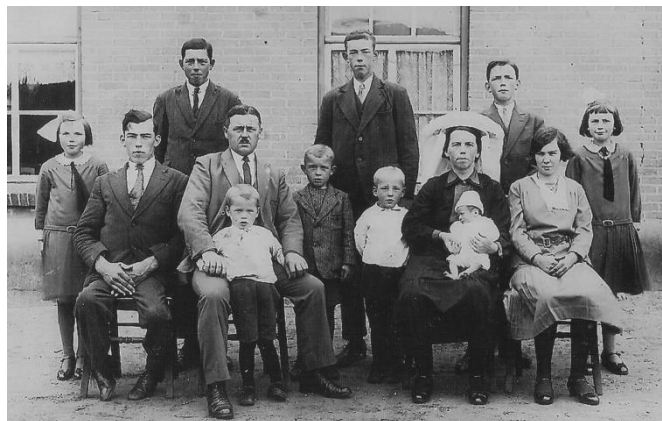

Foto 4. Gezin Frans en Johanna Verhofstad-Bevers, ca. 1929. Staand v.l.n.r. Johanna, Martien, Bert, Jan, Mien. Zittend v.l.n.r. Karel, Frans, Toon (het kind bij Frans), Piet, Grad, Johanna, baby Frans, Henrica. Foto: Heemkundekring.

Bronnen:

- Jannie van Dijk, Canada.
- Scouting, www.scouting.nl.
- Brabants Dagblad, www.bd.nl.